

© Savjet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. godina. Ovaj prevod urađen je uz pomoć Fonda za ljudska prava Savjeta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund) i nije obavezujući za Sud. Više informacija može se pronaći u punoj izjavi o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Informator o sudskoj praksi Suda br. 138

februar 2011. godine

Karoussiotis protiv Portugala - 23205/08

Presuda od 1.2.2011. godine [Drugo odjeljenje]

Član 35

Član 35 stav 2

Istovjetno stvari podnešenoj u okviru drugog postupka

Predstavka Sudu dok je pojedinačna pritužba Evropskoj komisiji u postupku rješavanja: *prihvatljivo*

Činjenice – Predmet se odnosio na postupak za vraćanje djeteta koje je nezakonito odvedeno iz Njemačke u Portugal, kao i starateljstvo nad tim djetetom. U martu 2005. godine, podnosilac predstavke, njemački državljanin, zatražio je pomoć njemačkih vlasti u obezbjeđivanju povratka djeteta, kao što je predviđeno Haškom konvencijom. Portugalski apelacioni sud je 2009. godine iznio mišljenje da je dijete držano u Portugalu nezakonito ali je, imajući u vidu Regulativu Evropskog savjeta EC 2201/2003 (koja se tiče nadležnosti i priznavanja i sprovođenja sudskih presuda u bračnim pitanjima i pitanjima roditeljske odgovornosti), smatrao da je u najboljem interesu djeteta da ostane u Portugalu. Postupak o starateljstvu, započet marta 2005. godine, još uvijek je u postupku rješavanja pred portugalskim sudovima. U aprilu 2008. godine, podnosilac predstavke pokrenuo je "postupak zbog povrede prava" protiv Portugala pred Evropskom komisijom, za kršenje Regulative EC 2201/2003 zbog prekomjerne dužine postupka pred portugalskim sudovima. I ovaj postupak je još uvijek u toku.

Pravo – prihvatljivost:

Postojanje slične predstavke pred Evropskom komisijom: Sličnost činjenica i pritužbi koje je podnosilac predstavke podnio Sudu i Evropskoj komisiji ne može se osporiti.

Moralo se utvrditi da li se postupak pred Evropskom komisijom može, sa procesnog stanovišta i stanovišta njegovih potencijalnih efekata, smatrati pojedinačnom predstavkom u smislu člana 34 Konvencije. Svaki pojedinac mogao je, podnošenjem pritužbe Evropskoj komisiji, osporiti mjeru ili praksu koja se može pripisati zemlji članici a za koju podnosilac smatra da krši odredbu ili pravni

princip Evropske unije. Pritužba se smatrala prihvatljivom ako se odnosila na povredu prava Zajednice od strane zemlje članice. Prema utvrđenoj sudskoj praksi Evropskog suda pravde, Evropska komisija imala je diskreciono pravo da pokrene postupak zbog povrede prava pred Sudom pravde Evropske Unije. Jedina svrha "postupka zbog povrede prava" ili "pred-parničnog postupka" bila je da se obezbijedi da dotična zemlja članica dobrovoljno usaglasí svoju praksu sa uslovima prava Evropske unije. Kada dođe do tužbe za povredu prava Zajednice, ukoliko bi Sud pravde donio presudu za povredu, on bi mogao narediti državi članici da plati paušalni iznos ili novčanu kaznu do iznosa koji odredi Komisija, a sve sa ciljem da se zemlja članica obaveže da poštuje pravo Zajednice. Na taj način, bilo koja takva presuda ne bi imala efekta na prava podnosioca pritužbe jer se njen rezultat ne bi ogledao u razrješenju pojedinačne situacije. U slučaju zahtjeva za bilo kakvim pojedinačnim pravnim zadovoljenjem, podnosilac pritužbe morao bi proći domaće sudove. To je razlog zašto podnosilac pritužbe nije morao potvrđivati da on ili ona ima pravni kapacitet da bude saslušan i da ga se predmetna povreda primarno i direktno tiče. Imajući u vidu gorenavedeno, ovaj postupak nije se mogao uporediti, sa procesnog aspekta ili stanovišta njegovih potencijalnih efekata, sa pojedinačnom predstavkom po članu 34. Kada je Evropska komisija odlučila, kao u ovom slučaju, o pritužbi koju je podnio pojedinac, to nije predstavljalo "podnošenje nekoj drugoj međunarodnoj instanci radi ispitivanja, odnosno rješavanja" u smislu člana 35 stav 2 tačka b Konvencije.

Zaključak: odbacuje se prethodni prigovor (jednoglasno).

Sud se takođe pridružio meritumu i odbacio Vladin prethodni prigovor u vezi sa propustom da se iscrpe domaći pravni lijekovi; takođe je utvrđeno da je došlo do povrede člana 8.

© Savjet Evrope/Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Sekretarijata ne obavezuje Sud.

[Informatori o sudskoj praksi](#)

© Savjet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. godina.

Zvanični jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod urađen je uz pomoć Fonda za ljudska prava Savjeta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On nije obavezujući za Sud i Sud ne preuzima odgovornost za njegov kvalitet. Prevod se može preuzeti sa baze podataka o sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili sa bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud dostavio. Prevod se može reprodukovati za nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede puni naziv predmeta, sa gore navedenom izjavom o autorskim pravima i pominjanjem Fonda za ljudska prava. Ukoliko je namjera da se bilo koji dio ovog prevoda upotrijebi za komercijalne svrhe, molimo vas da se obratite na adresu publishing@echr.coe.int

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int